

го тънка, прѣсѣчена отъ еднихъ странахъ бѣше хвърлена надъ стрѣмнинѣ-тѣхъ, и служеше за мостъ на пѣтици. Старый разбойникъ, рече на другаря си: това момче съгльда негли оржжія-та ми, и негли пріе сумнѣніе; когато заминуваме, щѣ го бутна да падне въ тойзи дълбокия транъ, и тѣй ще бждемъ безопасни .

Сыромахъ Андрей бѣше сега въ бѣдственнѣ смъртъ. Той остана нѣколко стѣпки назадъ, отъ опасния мостъ, и извыкна растрѣперанъ: не смѣхъ да прѣминѣхъ, занемадявамъ ся! Нъ старый разбойникъ отговори! „ Не бой ся мое момче, само доди и азъ щѣ тя прѣминѣхъ “ . Като рече тѣйзи приближи съ разгърнаты обитія за да улови Андреѣа, нъ той ся тѣгльше назадъ като выкаше, и тычешкомъ отиваше да ся заврѣ у ближнѣ-тѣхъ дубравѣхъ, зачтото разбойникъ-тѣ приближяваше да го стигне. „ А! рече бѣдно-то момче, трѣперяще, остави мене моля ти ся, остави мя, и двама можемъ да паднемъ; нъ ако и да прѣминѣ-